

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

2 февруари 1988 година*

По съединени дела 67, 68 и 70/85

Kwekerij Gebroeders Van der Kooy BV, дружество с ограничена отговорност, със седалище в Zevenhuizen,

и

Johannes Wilhelmus van Vliet, градинар постоянно пребиваващ на 27 Vuurlijn, Uithoorn,

и двете представени от адв. А. J. Braakman, от адвокатска колегия Ротердам, със седалище в Люксембург при кантората на адв. Lambert H. Dupong, 14A rue des Bains (дело 67/85),

Landbouwschap, със седалище в Хага, за който се явява адв. А. J. Braakman, от адвокатска колегия Ротердам, със седалище в Люксембург при кантората на адв. Lambert H. Dupong, 14A rue des Bains (дело 68/85),

и

Кралство Нидерландия, за което се явява г-н D. J. Keur, пълномощен правен съветник към Министерство на външните работи, със седалище в Люксембург към нидерландското посолство, 5 rue C. M. Spoo (дело 70/85),

ищци,

срещу

Комисия на Европейските общности, за което се явява правния съветник г-н R. C. Fisher, в качеството на представител, със седалище в Люксембург в кантората на г-н G. Kremlis, сграда Jean Monnet, Kirchberg,

Ответник,

подкрепена от

Федерална република Германия, за която се явява г-н Seidel и г-н Loschelder, в качеството на представители, със седалище в Люксембург към германското посолство, 20-22 avenue Emile Reuter,

Кралство Дания, за което се явява г-н L. Mikaelson, правен съветник към Министерство на външните работи, със седалище в Люксембург, в кантората на г-н Ib Vodenhagen, което отговаря пред датското посолство, 11 B, boulevard Joseph II,

* Език на производство то: нидерландски.

и

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явява г-н R. N. Ricks, от Treasury Solicitor's Department, в качеството на представител, със седалище в Люксембург към британското посолство, 28 boulevard Royal,

встъпили страни,

с предмет отмяна на Решение 85/215/ЕИО от 13 февруари 1985 г. относно преференциални тарифи, която се прилага за оранжерийните производители за природния газ в Нидерландия (ОВ L 97, стр. 49),

СЪДЪТ,

в състав: г-н Mackenzie Stuart, председател, г-н G. Bosco, г-н O. Due и г-н J. C. Moitinho de Almeida (председатели на състав), г-н T. Koopmans, г-н U. Everling, г-н K. Bahlmann, г-н Y. Galmot, г-н C. Kakouris, г-н R. Joliet и г-н F. Schockweiler, съдии,

генерален адвокат: г-н Gordon Slynn

секретар: г-н P. Heim

като взе в предвид доклада на съдебното заседание и последващата устна фаза от 18 декември 1986 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат представено на съдебното заседание на 2 април 1987 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С три искиви молби, подадени в секретариата на Съда на 15 и 16 март 1985 г. KWEKERIJ Gebroeders Van Der Kooy Bv, търговско дружество с ограничена отговорност, със седалище в Zevenhuizen и J.W. Van Vliet, зеленчукопроизводител, живущ в Uithoorn, the Landbouwschap, орган по публичното право, чието главно управление се намира в Хага и Кралство Нидерландия, са завели дело съгласно член 173, алинеи 1 и 2 от Договора за ЕИО за отмяна на Решение на Комисията 85/215/ЕЕС от 13 февруари 1985 г. относно преференциалната тарифа, която се прилага за оранжерийните производители за природния газ в Нидерландия (ОВ 1985, 197, р. 49).

2. В член 1 от Решението на Комисията се казва, че "помощта предоставяна по преференциалната тарифа за природния газ, която се прилага в Нидерландия по отношение на оранжерийните производители от 1 октомври 1984 г., е

несъвместима с общия пазар по смисъла на член 92 от Договора и трябва да бъде прекратена”. В Член 2 от Решението е предвидено, “Нидерландия да информира Комисията преди 15 март 1985 г. за мерките, които тя е предприела за изпълнение на член 1”.

3. В своето изложение на основанията за това решение Комисията обяснява, че в Нидерландия таксите, налагани на оранжерийните производители за природния газ са предмет на договори между NV Nederlandse Gasunie, Groningen, търговско дружество, учредено по частното право, 50 % от чийто капитал се държи пряко или косвено от холандското правителство, а останалите - от две частни компании и Landbouwschap, орган, създаден съгласно публичното право за защита на общите интереси на земеделските предприятия, като се отчита публичният интерес. Освен това страна по тези договори е и Vereniging Van Exploitanten Van Gasbedrijven in Nederland (Vegin), сдружение на местни газо-разпределителни дружества.

4. От 1963 г. насам тарифите, договорени във връзка с това, както всички тарифи налагани от Gasunie, по взаимно съгласие се одобряват от министъра по икономическите въпроси.

5. Още през 1981 г. Комисията изказа мнение, че преобладаващата по това време тарифа за зеленчукопроизводство е била преференциална дотолкова, доколкото тя е предвиждала изключително благоприятни условия за зеленчукопроизводителите в Нидерландия. Тя намира съответно, с Решение 82/73 от 15 декември 1981 г. (ОВ L 37, стр. 29), че тарифата представлява помощ, несъвместима с член 92 от Договора за ЕИО и иска Нидерландия да я прекрати.

6. След това решение, което междувременно е било оспорвано на три пъти с искане за отмяна, съгласно 173 от Договора за ЕИО, беше договорена нова тарифа. Тази тарифа, която получи одобрението на Комисията, доведе до привеждане в съответствие на тарифата за зеленчукопроизводство с индустриалната тарифа (конкретно с индустриална тарифа “D”) плюс премия от 0,5 cents/m³. Тя съдържа също и клауза за тримесечно преразглеждане, подобна на действащата клауза за индустрията, и се прилага от 1 април 1983 г.- 30 септември 1984 г.

7. След приемането на новата тарифа Решение 82/72 е отменено и действията, предприети срещу него прекратени.

8. На 28 септември 1984 г. е сключен нов договор за тарифи между Gasunie, Vegin и Landbouwschap за периода от 1 октомври 1984 г.-1 октомври 1985 г. Съгласно новата тарифа цената на газта за зеленчукопроизводството е равна на тази от 1983 г., плюс определен процент – 10 %. Така таванът на цената на газта е 42,5 cents/m³.

9. Комисията е открила процедура съгласно член 93, параграф 2 от Договора за ЕИО по отношение на новата тарифа, за която нидерландското правителство я е уведомило с писмо от 4 октомври 1984 г., и в края на краищата е приела Решение 85/215, което се оспорва в това производство.

10. С молби, подадени в канцеларията на Съда съответно на 24 април, 25 април и 21 юни 1985 г., Кралство Дания, Федерална Република Германия и Обединеното кралство на Великобритания и Северна Ирландия са подали жалба да встъпят в това производство в полза на заключенията на Комисията. С Решения от 8 май, 26 юни и 18 септември 1985 г. Съдът е дал разрешение те да се встъпят в производството.

11. Прави се позоваване на протокола от съдебното заседание за по-пълно отчитане на фактите по делото, протичането на процедурата и възраженията и аргументите на страните, които са упоменати или се разглеждат по-долу само дотолкова, доколкото е необходимо за обосновката на Съда.

Относно допустимостта

I – дело 67/85

12. Комисията твърди, че жалбата, подадена от Van Der Kooy Bv и г-н Van Vliet, е недопустима съгласно член 173, параграф 2. Тя доказва, че помощта, която се отхвърля с Решение 85/215, дава преимущество на всички зеленчукопроизводители в Нидерландия, които използват естествен газ за отопление на техните оранжерии. Тъй като от въпросната помощ се възползва много широк кръг бизнес, решението на Комисията, с което се иска помощта да бъде прекратена не може да бъде считано, че засяга пряко и индивидуално само зеленчукопроизводителите, подали жалбата.

13. По силата на член 173, параграф 2 от Договора, допустимостта на делото заведено от физическо лице срещу решение, което не е адресирано към него, зависи от условието, че то трябва да засяга пряко и индивидуално жалбоподателя. Тъй като Van Der Kooy Bv и г-н Van Vliet не са сред лицата, към които оспорваното решение е насочено, е необходимо да се разгледа въпросът дали решението все пак не ги засяга пряко и индивидуално.

14. Както Съдът преди това е приел (вж., по-специално Решенията от 15 юли 1963 г. по дело 25/62 Plaumann v Commission, Recueil, стр. 197, и от 14 юли 1983 г. по дело 231/82 Spijker v Commission, Recueil, стр. 2559), други лица, освен онези, за които е предназначено решението могат да претендират, че са индивидуално засегнати от това решение само, ако то ги засяга поради някои атрибути, които се отнасят лично до тях или поради обстоятелства, при които те са разграничени от всички други лица и по силата на тези фактори то ги отличава индивидуално, точно както в случая на лицето, към което са насочени.

15. Тук случаят не е такъв. Оспорваното решение засяга ищите само поради тяхното обективно качество на зеленчукопроизводители, установени в Нидерландия и добили правото на преференциална тарифа за газа на същото основание както всеки друг зеленчукопроизводител при същите обстоятелства. Затова, по отношение на тях, решението е общо приложима мярка, която се отнася за обективно определени ситуации и от него произтичат правни последици за категориите лица, визирани по един общ и абстрактен начин. Поради тази причина оспорваното решение не може да бъде считано за индивидуално засягащо ищите.

16. На това основание, жалбата по дело 67/85 следва да бъде обявена за недопустима.

II - дело 68/85

17. Комисията повдига също така възражение за недопустимост по отношение на исковата молба, подадена от Landbouwschap.

18. Комисията твърди, че дори ако се предположи, че Landbouwschap е действал като представител на зеленчукопроизводителите в преговорите по тарифата с Gasunie, орган, създаден да защитава колективните интереси на една категория лица, не може да се счита, че той е пряко и индивидуално засегнат, за целите на член 173, параграф 2, от мярка, която се отнася до общите интереси на тази категория (вж. Решения на Съда от 18 март 1975 г. по дело 72/74 Union Syndicale v Council, , 401, и от Решение 28 март 1982 г. по дело 135/81 Groupement des Agences de Voyages v Commission, Recueil, стр. 3799).

19. Възражението не може да бъде уважено.

20. Преди всичко, противно на твърдението на Комисията, Landbouwschap действа като представител на организациите на зеленчукопроизводителите във връзка с тарифите за газа.

21. Въпреки че Landbouwschap не може да се счита, че е пряко и индивидуално засегнат от Решение 85/215 като получател на оспорваната помощ, все пак е вярно че, както Landbouwschap твърди, неговата позиция като преговарящ по тарифите за газа в интерес на зеленчукопроизводителите е засегната от Решение 85/215.

22. Освен това, в това си качество Landbouwschap е взел активно участие в процедурата съгласно член 93, параграф 2 като е представил писмени възражения на Комисията и като е поддържал тясна връзка с отговорните служители през цялото време, докато тече процедурата.

23. И накрая, Landbouwschap е една от страните по договора, с който се определя тарифата, отхвърлена от Комисията и в това си качество е упоменат няколко пъти в Решение 85/215. В това си качество, за да приведе в действие решението той е бил длъжен също така да започне нови преговори по тарифата с Gasunie и да постигне ново споразумение.

24. Поради това трябва да се направи заключение, че при обстоятелствата по този случай Landbouwschap е имал право да заведе дело, съгласно член 173, параграф 2, за отмяна на Решението на Комисията 85/215.

25. От това следва, че възражението за недопустимостта, направено от Комисията по дело 68/85 следва да бъде отхвърлено.

По същество

26. Като оспорват Решение 85/215, Landbouwschap и Кралство Нидерландия посочват в своите молби редица аргументи, които могат да бъдат обобщени, както следва:

- нарушение на член 92 от Договора;
- нарушение на основните процедурни изисквания;
- неправилна обосновка.

I – нарушение на член 92 от Договора;

27. В член 92, параграф 1 е предвидено: “освен ако не е предвидено друго в този Договор, всяка помощ, отпусната от държава-членка или от държавни ресурси под каквато и да е форма, която нарушава или заплашва да наруши свободната конкуренция като дава преимущества на определени предприятия или производството на определени стоки е несъвместима с общия пазар, доколкото засяга търговията между държавите-членки”.

28. От самото начало трябва да се отбележи, че в това дело е повдигнат въпросът дали определянето на тарифата, налагана за енергиен източник на ниво, по-ниско от онова, което нормално би било избрано, може да се счита за “помощ”, отпусната от съответната държава-членка и дали са удовлетворени другите условия, изброени в член

92. При тези обстоятелства държавата, или организацията, върху която тя упражнява влияние, не прилага тарифата като обикновен икономически агент, а

я използва за даване на финансови преимущества на потребителите на енергия по същия начин, както тя дава помощ за някои предприятия, като се отказва от печалбата, която нормално би реализирала. В този случай ищците признават, че една преференциална тарифа, приложима за дадена категория предприятия може да представлява помощ, но отричат това да е истина за въпросната тарифа.

29. Трябва да се подчертае, че преференциалната тарифа е била прилагана само за предприятия, които се занимават с оранжерийно зеленчукопроизводство. В този сектор разходите за отопление съставляват голяма част от производствените разходи. Ако при тези обстоятелства тарифата, прилагана за тези предприятия показва понижаваща се тенденция, която не е отразена в тарифите, приложими за предприятия в други сектори, това е *prima facie* доказателство, от което може да се направи заключение, че преференциалната тарифа представлява помощ.

30. Това не е така, ако беше показано, че в контекста на въпросния пазар, преференциалната тарифа е обективно обоснована от икономически причини, като например необходимостта да се противостои на конкуренцията на същия този пазар от други източници на енергия, чиято цена е конкурентноспособна. При определяне дали такава конкуренция е реална перспектива, трябва да бъдат взети под внимание не само различните ценови нива, но също и разходите за преминаване към нов източник на енергия, като например разходите за подмяна и амортизационни разходи за отоплителното оборудване.

31. Като се имат предвид тези фактори трябва да бъдат разглеждани аргументите на ищците. По-специално ищците са оспорили аргументите на Комисията по следните въпроси:

- дали определянето на оспорваната тарифа е било резултат от действие на нидерландската държава;

- дали тарифата е по-ниска отколкото би било необходимо за компенсиране на преминаването на въглища;

- дали тарифата засяга търговията между държавите-членки и нарушава свободната конкуренция.

1. Дали определянето на оспорваната тарифа е било резултат на действие на нидерландската държава;

32. На първо място, ищците твърдят, че противно на обясненията, дадени от Комисията в нейното Решение, оспорваната тарифа не е била наложена от

нидерландската държава и не може да бъде описвана като “помощ, дадена от държава-членка или чрез държавни ресурси”.

33. Те твърдят, че Gasunie е дружество, създадена по частното право, в което нидерландската държава има 50 % от дяловия капитал и че тарифата е резултат на споразумение, сключено съгласно частното право между Gasunie, Vegin и Landbouwschap, по което нидерландската държава не е страна.

34. Като се обръща към въпроса, отбелязан от Комисията, че министърът по икономическите въпроси има право на одобрение на тарифите, налагани от Gasunie, нидерландското правителство твърди, че то не е нищо повече от ретроспективен надзорен орган, който следи само дали тарифите отговарят на целите на енергийната политика на Нидерландия.

35. Следва да се отбележи, че според юриспруденцията на Съдът (вж. включително Решения от 22 март 1977 г. по дело 78/76 Steinike v Germany, Recueil, стр. 595, и от 30 януари 1985 г. по дело 290/83 Commission v France, Recueil, стр. 439), не е необходимо да се прави никаква разлика между случаите, когато помощта се дава пряко от държавата и случаите, когато тя се дава от публични или частни органи, създадени или назначени от държавата да администрират помощите. В този случай документите, представени пред Съда дават важни доказателства, които показват, че определянето на оспорваната тарифа е било резултат на действие на нидерландската държава.

36. Преди всичко, дяловете на Gasunie са толкова разпръснати, че нидерландската държава пряко или косвено държи 50 % от дяловете и назначава половината от членовете на Надзорния съвет - орган, чиито правомощия включват определянето на тарифите, които да се прилагат. На второ място, министърът по икономическите въпроси има право да одобрява тарифите, прилагани от Gasunie, като в резултат на това, независимо как могат да бъдат упражнявани правомощията, нидерландското правителство може да блокира всяка тарифа, която не е изгодна за него. И накрая, Gasunie и Landbouwschap са привели в действие постъпките на Комисията с искане за промяна на тарифата за зеленчукопроизводството по два повода, за първи път след Решение на Комисията 82/73, което по-късно беше отменено, и след това след Решение 85/215, което се оспорва в това производство.

37. Като се вземат като цяло, тези фактори показват, че Gasunie по никакъв начин няма пълна независимост при определяне на тарифите за газа, а действа под контрола и по указания на публичните власти. Така става ясно, че Gasunie не може да определи тарифата без да вземе под внимание изискванията на публичните власти.

38. Поради това може да бъде направено заключение, че определянето на оспорваната тарифа е резултат от действие на нидерландската държава и поради

това попада в смисъла на изречението “помощ, отпусната от държава-членка” съгласно член 92 от Договора.

2. Дали тарифата е по-ниска, отколкото би било необходимо за компенсиране на преминаването на въглища;

39. Ищците твърдят, че тарифата, която произтича от споразумението между Gasunie, Landbouwschap и Vegin е напълно оправдана от търговска гледна точка и че затова тя не съдържа елемент на помощ по смисъла на член 92.

40. При преценка на основателността на това твърдение трябва да бъде напоменено, че в резултат на въвеждането на таван от 42,5 cents/m³ на цената на газа за зеленчукопроизводителите се е получила цена на газа с няколко цента по-ниска от тази, която би се получила в резултат на приложението на тарифата в сила до 1 октомври 1984 г. Както поясни представителят на Комисията на съдебното заседание, цената на газа при предишната тарифа би достигнала средно 48,5 cents/m³ през първите три тримесечия на 1985 г.

41. Ищците твърдят, че решението за ограничаване повишаването на цената на газа в резултат на повишаване цената на нефтените продукти се обосновава до голяма степен от необходимостта да се защитят зеленчукопроизводителите от риска да преобразуват техните отоплителни инсталации на въглища, цената на които спадна значително напоследък. Според ищците, този риск е накарал Gasunie да определи таван за газа на ниво, което би взело предвид конкуренцията с въглищата.

42. Без да оспорва аргумента относно риска от преминаване на въглища като такъв, Комисията отбелязва в своето решение, че същият риск стои и пред други сектори, като например индустрията, които зависят силно от газа. Досега не са взети мерки за намаляване на цената на газа за индустрията по начин, подобен на определянето на таван за цената за зеленчукопроизводството. Според Комисията тази разлика в третирането между индустрията и зеленчукопроизводството показва, че оспорваната тарифа не е обоснована от желанието да се противопостави на конкуренцията с въглищата.

43. Този аргумент е без значение.

44. Трябва да се има предвид, че според самата Комисия (точка III. 6 от Решение 85/215), при цена на газа между 46,5 и 47,5 cents/m³ “се изчислява, че 30 % от природния газ, консумиран от сектора на зеленчукопроизводството би бил заменен с въглища за по-малко от три години”. От тази констатация на Комисията следва, че като се остави настрана въпросът дали и до каква степен съществува риск от преминаване на въглища също и в индустриалния сектор, поради този риск Gasunie не би могла да приложи общо цена на газа за

зеленчукопроизводството над прага на цифрата, посочена от Комисията, 46,5 до 47,5 cents/m³.

45. В своето решение Комисията твърди, че таванът на цената на газа съгласно оспорваната тарифа, а именно 42,5 cents/m³, е под нивото, необходимо за защита срещу риска от преминаване в сектора на зеленчукопроизводство на въглищата.

46. В тази връзка следва да се отбележи, че цифрите, посочени в доклада на Landbouw-Economisch Instituut (Институт по земеделска икономика, наричан по-нататък "IEI"), изготвен през януари 1985 г. и приложен към молбите, и докладът на GFE (белгийско дружество за енергийно управление), приложен към писмените възражения на ответника по иска показват, че таванът на цената от 42,5 cents/m³ съгласно тарифата, не е обоснована от риска за преминаване на въглища.

47. В своите заключения докладът на IEI ясно показва, че преминаването на въглища не би представлявало реална и изгодна опция, освен ако цената на газа надвиши 45 cents/m³. За някои категории предприятия цената е 50 cents/m³, но средно тя е от 46 до 47 cents/m³. Само в случаи на предприятия без кондензатор или онези, които нямат нито кондензатор, нито оборудване за регулиране на въглеродния диоксид, при които равновесната цена, т.е. цената, на която зеленчукопроизводителите биха решили да не преминават на въглища, се изчислява между 40,4 и 41,2 cents/m³.

48. Що се отнася до доклада на GFE, представен от Комисията и много използван в оспорваното решение, разчетите, на които той се базира показват, че на настоящата цена от 42,5 cents/m³ преминаването към въглища остава незначително, а цена от 45 cents/m³ би засегнала 1,5 % от общото потребление на газ в сектора на зеленчукопроизводството. Само на цена между 46,4 и 47,4 cents/m³ преминаването на въглища би се разпространило нашироко, като засегне 27 % от общото потребление на газ в зеленчукопроизводството. Тези цени са изчислени от GFE на базата на зеленчукохранилище, оборудвано с газов нагревател с кондензатор.

49. От тези разчети е видно, че поне в случая със зеленчукохранилища с кондензатор, тенденция за преминаване към въглища би се развила само ако цената на газта е около 46 или 47 cents/m³, но във всеки случай над 45 cents/m³.

50. Остава да бъде разгледан случаят със зеленчукохранилищата без кондензатор, за който LEI дава равновесна цена между 40,4 и 41,2 cents/m³. Ако положението на тези зеленчукохранилища трябва да се счита за важно и представително, решението на Gasunie да приведе своите тарифи в съответствие с равновесните цени за тези зеленчукохранилища и да определи таван на цената от 42,5 cents/m³ може да бъде считано за оправдано от търговска гледна точка.

51. Във връзка с това ищите са представили цифри, за да покажат, че в Нидерландия по-голяма част от зеленчукохранилищата са без кондензатор. Въпреки че цифрите, посочени от Landbouwschap показват, че от 8 174 складове за плодове и зеленчуци в Нидерландия 4 502 нямат кондензатор, нидерландското правителство казва, че това е вярно само за 39 % от зеленчукохранилища.

52. Тези цифри не обясняват обаче защо Gasunie е трябвало да реши да приведе своята обща тарифа за зеленчукопроизводство с равновесната цена за най-малко ефективно зеленчукохранилище, когато 61% от тези хранилища биха продължили да използват газ дори на по-висока цена.

53. Във всеки случай, ако - както е видно от документите, представени в Съда - 60 % от оранжериите бъдат принудени да заменят техните отоплителни инсталации в близко бъдеще, може да се очаква, че процентът на оранжериите без кондензатор ще се намали, понеже много зеленчукопроизводители ще преминат към по-модерна и относително по-скъпа отоплителна система, отколкото понастоящем.

54. Оттук следва, че поне в краткосрочен план, зеленчукохранилищата, които не са оборудвани с кондензатор неминуемо ще останат малко, така че не е търговски оправдано за Gasunie да определи тарифата за зеленчукопроизводството като се позовава на такива предприятия.

55. По тази причина следва да се направи заключение, че в Решение 86/215 правилно е констатирано, че оспорваната тарифа е по-малка отколкото е било необходимо, за да бъде отчетен рискът от преминаване към въглища.

3. Дали тарифата засяга търговията между държавите-членки и нарушава свободната конкуренция.

56. И накрая, ищите отричат, че елементът на помощ в оспорваната тарифа влияе върху търговията между държавите-членки и нарушава, или заплашва да наруши, свободната конкуренция като дава преимущества на определени предприятия или производството на определени стоки. Те твърдят, че увеличаването на дела на нидерландските зеленчукопроизводители на пазара на зеленчуци на Общността се дължи на други фактори, като например специализация на производството, съблюдаване на строги стандарти за качеството, стандартизирана опаковка, много високо ниво на познания, висока степен на сътрудничество и наличие на доставки през цялата година.

57. Въпреки че тези фактори може би наистина са изиграли важна роля в нарастването на нидерландския износ за другите държави-членки на Общността през последните години, достатъчно е да се отбележи, че поради елемента на помощта в оспорваната тарифа много нидерландски зеленчукопроизводители са

се възползвали от намалението с около 2,5 цента на кубически метър консумиран газ, което е равно на намаление на цената на газа с около 5,5 %.

58. Печалба от този порядък би могла да наруши свободната конкуренция на общия пазар както поради общия обем газ, използван от нидерландските зеленчукопроизводители (2 500 милиона m³ на година), така и поради, отчетени енергийни разходи от 25 до 30 % от общите експлоатационни разходи за оранжерийно зеленчукопроизводство съгласно данните, които се съдържат в документите, представени в Съда. От тук следва, че едно намаление на цената на газа с около 5,5 %, поради предоставени средства от публични власти дава значително отражение върху общите експлоатационни разходи и изкуствено намалява цените на въпросните продукти.

59. Що се отнася до въпроса дали оспорваната помощ засяга търговията между държавите-членки, което се твърди както от Комисията, така и от встъпилите в производството страни, трябва да бъде подчертано, че цифрите, посочени от Комисията в Решение 85/215 (които ищците не оспорват) показват, че това условие е изпълнено. От тези цифри е видно, че на Нидерландия понастоящем се пада 65 % от производството на оранжерийни домати в Общността, от които 91 % се изнасят (55 % от които отиват само за Федерална република Германия). Нидерландия произвежда също така 75 % от оранжерийните корнишони и краставици в Общността, от които 68 % се изнасят (73 % от които за Федерална република Германия).

60. При тези обстоятелства, Комисията е в правото си да направи заключение в своето Решение 85/215, че въпросната помощ засяга търговията вътре в Общността и нарушава свободната конкуренция в полза на нидерландските зеленчукопроизводители.

61. От изложеното по-горе следва, че възраженията относно нарушение на член 92 от Договора са необосновани.

II- Нарушение на основни процедурни изисквания

62. Нидерландското правителство твърди, че в Решение 85/215 не се посочва коя част от оспорваната тарифа представлява помощ и, в частност, не посочва цената на газа, която по мнението на Комисията би била търговски обоснована и следователно няма никакъв елемент на помощ. Нидерландското правителство твърди, че като не посочва тези подробности, Комисията е нарушила основните процедурни изисквания.

63. Този аргумент не може да бъде приет.

64. В своето решение Комисията ясно е посочила, че въпросната помощ се състои в изключително ниското ниво, на което е определена тарифата за газа за зеленчукопроизводство, приложима от 1 октомври 1984 г.

65. При тези условия, не е било трудно за нидерландското правителство да разбере, че за да въведе в действие решението, то е било длъжно да повиши тарифата.

66. Що се отнася до факта, че Комисията не посочва точно с колко е било необходимо да се увеличи тарифата, за да се премахне всякакъв елемент на помощ, достатъчно е да се отбележи, че противно на твърденията на нидерландското правителство, липсата на всякакво такова точно посочване не прави невъзможно привеждането в действие на Решение 85/215, а просто оставя открит въпроса дали мерките, действително предприети от нидерландското правителство в този случай представляват адекватно изпълнение на решението.

67. Този въпрос обаче е извън обхвата на това производство, което касае само въпроса дали Решение 85/215 е в съответствие с Договора, а не касае предприетите мерки за неговото изпълнение.

68. Следователно възраженията относно нарушаване на основните процедурни изисквания трябва да бъдат отхвърлени.

III- недостатъчна обосновка.

69. В това възражение нидерландското правителство твърди, че Комисията не е посочила основанията, на които в нейното решение, не се е занимала с цифрите и разчетите, предоставени от нидерландското правителство за обосноваване на тарифата.

70. Нидерландското правителство, подкрепено от Landbouwschap, твърди също така, че основанията, посочени в Решение 85/215 са недостатъчни за да покажат, че търговията вътре в Общността е засегната или че свободната конкуренция е била нарушена.

71. Като предварителна забележка трябва да бъде изтъкнато, че Съдът последователно е приемал, че (вж. последното Решение от 22 януари от 1986 г. по дело 250/84 Eridania v Cassa Conguaglio, Recueil, стр. 134), обосновката, както се изисква съгласно член 190 от Договора, трябва да съответства на характера на въпросните мерки и трябва ясно и недвусмислено да показват мотивите на институцията, приела мерките и да дадат възможност на Съда да упражнява своите правомощия за преглед.

72. Като първа критика, направена от нидерландското правителство, трябва наистина да се признае, че Комисията не обяснява основанията поради които е решила да не се занимава по-подробно с цифрите и разчетите, представени от нидерландското правителство по време на процеса съгласно член 93, параграф 3. Този пропуск не означава обаче, че е пропуснато да се посочат достатъчно аргументи, тъй като в своето решение Комисията е дала достатъчно подробно пояснение, подкрепено от цифрите, които тя е приела, защо тя счита, че оспорваната тарифа съдържа елемент на помощ. При това положение на нещата, може да се направи заключение, че заинтересуваните страни са били надлежно информирани за основанията за Решение 85/215 и са могли да представят своето становище по въпроса по време на производството пред Съда.

73. Втората критика, изразена от нидерландското правителство и Landbouwschap е също неоснователна.

74. Както беше отбелязано по-горе, в своето решение Комисията е подчертала и показала с подходящи примери, обема на оранжерийното производство в Нидерландия и нидерландския износ на зеленчукови продукти за други държави-членки на Общността. Във връзка с нарушението на конкуренцията, решението посочва ясно колко голяма част от общите експлоатационни разходи в зеленчукопроизводството се пада на енергийните разходи, което означава, че намалението на тези разходи би могло да се отрази на продажната цена на въпросните продукти.

75. Тези обяснения дават на заинтересуваните страни достатъчно информация за причините, които са накарали Комисията да приеме решението.

76. При тези обстоятелства, е необходимо да се отхвърли молбата поради липса на мотивация.

77. Тъй като нито едно от възраженията, направени от ищците не са уважени, молбите по дела 68 и 70/85 следва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

78. Съгласно член 69, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата страна следва да заплати разходите, ако са поискани в писменото изложение на спечелилата страна. Тъй като ищците не са успели с техните възражения, следва да им бъде разпоредено да заплатят разходите, включително и онези, направени от Федерална република Германия, единствената страна, встъпила в производството в подкрепа на заключенията на Комисията, която е поискала това.

По изложените съображения Съдът реши:

- 1. Отхвърля жалбата по дело 67/85 като недопустима.**
- 2. Отхвърля жалбите по дела 68/85 и 70/85.**
- 3. Разпорежда ищите да заплатят солидарно разходите, включително онези, направени от Федерална република Германия като страна, встъпила в производството.**

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 2 февруари 1988 година.

Подписи